

ſyn til hvilket der kan være flere berettigede Anſkuelfer; ſaaledes har jeg ſtillet mig til dette Forſlag før, og ſaaledes ſtal jeg fremdeles ſtille mig til det. Jeg kommer nu til Forſlagene, ſom gaae ud paa en Forandring i eller rettere ſagt en Formindſtelfe af flere Officeersclafſers Lønning. Jeg har maaffee at bebreide mig, at jeg i de Forhandlinger, ſom have fundet Sted mellem mig og Udvalget og ogſaa ſenere ligeoverfor Thinget, ikke har ſtaaet imod med den tilſtrækkelige Seighed. Jeg har fulgt det Princip, at jeg, naar jeg var overbeviift om, at en Indrømmelfe kunde og burde gjøres, da har gjort denne, og jeg har næret det tillidsfulde Haab, at denne min Fremgangsmaade vilde komme i Betragtning ved Sagens endelige Ordning. Derſom nu mine Lønningsſatſer ikke ſtulde blive vedtagne, ſaa vil jeg ret meget komme til at beklage, at jeg har fulgt denne aabne, ligefremme Fremgangsmaade, og jeg ſtal love, at jeg ikke ſtal gjøre det igjen. Mit Standpunkt med Henſyn til denne Sag har været, at tage Middeltallet af Officerernes Gager og Indtægter. Jeg har taget ſamtlige Officerers Indtægter, hvilke ere blevne dividerede med Antallet af Officererne, og man er derved kommen til et Middeltal af 1,152 Rd. Dette er Middeltallet for det ſamlede Antal Officeerslønninger, ſaaledes ſom de nu for Tiden ere, og det er dette Middeltal, ſom jeg har troet ubetinget at burde holde faſt ved. Nu ere de Meniges og Undercorporalernes Raar blevne forbedrede, og det Samme er Tilfældet med Underofficerernes; men for Officerernes Vedkommende har jeg ikke troſtet mig til at gjøre Krav paa nogen Forbedring, men jeg troſter mig heller ikke til at ſamtykke i en Forringelfe af denne Clafſes Raar. Det er en Clafſe, ſom ſaaer et ſaa vigtigt og anſvarfuldt Hverv, at jeg paa ingen Maade kan gaae ind paa, at dens Raar ſtilles mindre gunſtige, end de nu ere. Det er dette Standpunkt, ſom jeg troer, at ærede Medlemmer hyppigere have overſeet. Her er ikke Tale om nogen Forøgelfe, men kun om en Omordning med

det ſamme Middeltal af Gager. Derſom alſaa de Lønningsſatſer, ſom her ere foreſlaaede, ſom ere blevne vedtagne af Landſthinget, bibeholdes, ſaa bliver Middeltallet af Officerernes Lønning det ſamme, ſom det nu er; men jeg maa gjøre opmærksom paa, at der har fundet en Forringelfe Sted i deres Indtægter, ſom jeg har ſamtykket i, fordi jeg troede, det var rigtigt, men ſom dog ligefrem er en Forringelfe, og det er, at de kunne blive ſatte i Communalſtat. Dette er en ikke ubetydelig Forringelfe i deres Raar. Alſaa, ved Siden af Middeltallet, ſom bibeholdes, ved Siden af, at Gagen bliver den ſamme, er der ligefrem en Forringelfe, ſom er en Følge af, at diſſe Embedsmænd kunne ſættes i Skat i de Communer, hvori de leve. Der er et Medlem her i Nærheden, der velvilligt har gjort mig opmærksom paa, at Officererne for Fremtiden rimeligviis ogſaa ville komme til at betale Rangſtat. — det er et Forhold, jeg ikke har underſøgt — men hvis det bliver Tilfældet, ſaa vilde det være en hyderligere Forringelfe for dem. Jeg beder alſaa det høie Thing ret meget at faſtholde, at her kun er Tale om at give Officererne de ſamme Indtægter, de hidtil have haft, dog med den Formindſtelfe, at der paalægges dem en Skattebyrde, ſom ikke før har kunnet paalægges dem. Jeg kan derfor ikke tiltræde noget af de Forſlag, der ere afvigende fra, hvad der nu foreligger.

Med Henſyn til de Forſlag, der af Udvalget ere ſtillede under Nr. 10, 12 og 13, ſtal jeg bemærke, at jeg paa et andet Stadium rimeligviis kunde have tiltraadt dem; jeg vilde ikke for en ſaa ringe Sags Skyld, og da diſſe Forſlag tillige have viſſe Fortrin, have forlænget Diſcuſſionen, men jeg nærer det Haab, at denne Sag vil blive endt idag, og jeg har af Henſyn hertil troet at burde afholde mig fra at ſtille Endringsforſlag. Der er Forhold, ſom jeg er bleven opmærksom paa, og ſom vel ogſaa turde fortjene Thingets Opmærksomhed; men i det Haab, at denne Sag nu kunde endes, ſom den foreligger, har jeg ikke